

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 marca 2016 r.

Poz. 1552

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.75.2016 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 3 marca 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2015r., poz. 1515 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XX/268/16 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 25 stycznia 2016r. w sprawie szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, w całości jako niezgodnej z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2015r. poz. 1484 z późn. zm.) oraz art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o sporcie (tekst jedn. Dz. U. z 2016r. poz. 176).

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 25 stycznia 2016r. Rada Miejska w Bytomiu podjęła uchwałę nr Nr XX/268/16 w sprawie szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych. Uchwała została doręczona Wojewodzie Śląskiemu w dniu 2 lutego 2016r.

Jako podstawę prawną przedmiotowej uchwały wskazano m.in. art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Przepis zawiera upoważnienie dla rady do określenia w drodze uchwały, szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaju i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.

W ocenie organu nadzoru kwestionowana uchwała jest niezgodna z prawem. Narusza ona bowiem przepis art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie.

Mocą § 9 niniejszej uchwały Rada postanowiła, iż „uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego”. W ocenie organu nadzoru takie określenie momentu wejścia w życie badanej uchwały istotnie narusza obowiązujące prawo. W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż uchwała rady gminy podjęta na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie ma charakter aktu normatywnego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Uchwała ta jest bowiem wydana na podstawie i w granicach upoważnienia zawartego w ustawie, co stanowi konstytucyjny warunek uznania uchwały organu gminy za akt prawa miejscowego. Ponadto normy w niej zawarte noszą w sobie cechy generalności i abstrakcyjności. O generalności uchwały decyduje bowiem fakt, że na brzmienie jej przepisów będzie mógł się powołać każdy mieszkaniec jednostki samorządu terytorialnego składający wniosek o realizację zadania publicznego lub działające w jego imieniu organizacje pozarządowe i podmioty prowadzące działalność pożytku publicznego. Natomiast abstrakcyjność przepisów uchwały to nic innego jak możliwość wielokrotnego stosowania jej przepisów. Akt ten posiada zatem wszelkie cechy pozwalające uznać go za akt normatywny i powszechnie obowiązujący.

Warunkiem wejścia w życie aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie, przy czym zasady i tryb ogłaszania aktów normatywnych reguluje ustawa (art. 88 ust. 1 i 2 Konstytucji RP). Jak natomiast stanowi

art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. W literaturze podkreśla się, że „takie rozwiązanie pełni dwie ważne funkcje: - zabezpiecza ono obrót prawny przed sytuacjami, w których akt prawny nie zawierałby przepisu o tym, kiedy wchodzi w życie (...), - wyraża zasadę (skierowaną głównie do organów wydających akty wykonawcze), w myśl której data wejścia w życie danego aktu powinna być tak wyznaczona, by pomiędzy ogłoszeniem danego aktu, a jego wejściem w życie miało przynajmniej 14 dni.” (Grzegorz Wierczyński, *Komentarz do art.4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych*, Lex).

Z kolei w art. 4 ust. 2 ustawy określone zostały wyjątki od stosowania standardowego okresu *vacatio legis*, zgodnie z którymi w uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 3 ustawy, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

Tymczasem Rada Miejska w Bytomiu, podejmując przedmiotową uchwałę określiła w § 9 datę wejścia jej w życie w brzmieniu: „Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego”. Użycie w tym przepisie sformułowania „wchodzi w życie w terminie 14 dni od ogłoszenia” jest niezgodne z ustawą, gdyż powoduje, iż kwestionowana uchwała wejdzie w życie przed upływem czternastodniowego terminu określonego przepisem art. 4 ust. 1 ustawy. Jednocześnie, w ocenie organu nadzoru, nie zostały zachowane przesłanki uprawniające do zastosowania krótszego terminu *vacatio legis* (nie wykazano, że jest to uzasadniony przypadek).

W ocenie organu nadzoru zarówno sposób, jak i termin wejścia w życie uchwały powinien być w uchwale wyraźnie określony, tak by każdy mieszkaniec gminy mógł wyczytać z jej treści, gdzie dana uchwała została opublikowana i od kiedy będzie obowiązywać.

W demokratycznym państwie prawnym jedną z podstawowych zasad określających stosunki między obywatelem a państwem jest zasada ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa. Zasada ta opiera się na pewności prawa, rozumianej w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego jako pewien zespół cech przysługujących prawu, które zapewniają jednostce bezpieczeństwo prawne. Niewątpliwie jedną z istotnych dyrektyw służących realizacji zasady pewności prawa i bezpieczeństwa prawnego jest nakaz przestrzegania reguł przyzwoitej legislacji, rozumiany między innymi jako stanowienie norm nienagannych z punktu widzenia techniki legislacyjnej. Zgodnie z tym wymogiem przepisy stanowionego prawa powinny odpowiadać powszechnie uznawanym regułom postępowania legislacyjnego - powinny więc być odpowiednio skonstruowane, zawierać jasną i zrozumiałą treść, powinny być umieszczone w odpowiednim miejscu aktu normatywnego, powinny być prawidłowo i należyście ogłoszone.

Niewątpliwie, regulacja określająca termin wejścia w życie, jest istotnym elementem treści aktu prawnego. Wejście w życie oznacza nadanie mocy obowiązującej danemu aktowi normatywnemu. Przepis o wejściu w życie ma szczególny charakter, jest to bowiem norma, za pomocą której można identyfikować początek obowiązywania aktu normatywnego. Istnieje zatem moment czasowy, począwszy od którego dana norma staje się elementem systemu prawa, a tym samym źródłem praw i obowiązków podmiotów, do których jest kierowana. Niejasne lub nieprecyzyjne sformułowanie przepisu prawnego określającego ten moment lub też całkowity brak takiego przepisu rodzi niepewność jego adresatów, co do chwili powstania praw, czy obowiązków wynikających z podjętego aktu. Niezbędne jest zatem zawarcie takiego przepisu w uchwale, albowiem z uwagi na skutki, jakie może ona rodzić, moment uzyskania przez nią mocy obowiązującej nie może być domniemywany (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 7 sierpnia 2008r., sygn. akt IV SA/GI 78/08, CBOSA).

Ponadto zastrzeżenia organu nadzoru budzi przepis § 1 uchwały oraz § 2 Regulaminu stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały, gdzie Rada Miejska postanowiła, iż stypendia sportowe mogą zostać przyznane zawodnikom bytomskich klubów sportowych, które mają swoją siedzibę w Bytomiu i realizują swoją aktywność sportową w kategorii senior (...) oraz ich trenerów.

W opinii organu nadzoru zawężenie możliwości ubiegania się o stypendia sportowe tylko do ww. zawodników, czy też trenerów stanowi istotne naruszenie prawa. Unormowanie takie jest sprzeczne z wyrażoną w art. 7 ust. 1 w związku z art. 1 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym zasadą, że zadaniem

własnym gminy jest zaspokajanie potrzeb jej mieszkańców. Samo więc członkostwo w klubie sportowym mającym siedzibę na terenie gminy nie może stanowić podstawy do uzyskania (przez członka klubu) świadczenia z budżetu gminy, na której terenie klub ten ma swą siedzibę (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 stycznia 2008 roku, sygn. akt II GSK 327/07, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 29 maja 2008 roku, sygn. akt II SA/Lu 282/08, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Takie określenie kręgu adresatów niniejszej uchwały oznacza równoczesne pozbawienie prawa o ubieganie się o stypendium zawodników i trenerów mieszkających w Bytomiu, ale zrzeszonych w klubach mających siedzibę poza terenem tej gminy.

Należy zauważyć, że przepisy ustawy o samorządzie gminnym, definiując pojęcie gminy, wskazują na wspólnotę samorządową, którą z mocy prawa tworzą jej mieszkańcy i odpowiednie terytorium (por. art. 1 ust. 1-2). Zaspokajanie zbiorowych potrzeb tej wspólnoty, na mocy przepisu art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym należy do zadań własnych gminy. Z przepisem tym, ustawodawca powiązał przykładowe obszary, które te zbiorowe potrzeby wyrażają, m.in. należą do nich sprawy kultury fizycznej (art. 7 ust. 1 pkt 10 ustawy o samorządzie gminnym). Zatem gmina, podejmując się realizacji zadania własnego, działa na rzecz wspólnoty, która ją tworzy. W niniejszym przypadku chodzi o wsparcie mieszkańców – zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe, niezależnie od ich przynależności klubowej.

W ocenie organu nadzoru, wyznaczenie kręgu beneficjentów poprzez powiązanie go z członkostwem w klubach sportowych, pozbawia pewną grupę mieszkańców gminy, tj. zawodników niezrzeszonych w takich klubach, a spełniających pozostałe kryteria uprawniające do otrzymania stypendium, możliwości korzystania ze wsparcia ze strony tej jednostki samorządu terytorialnego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 26 listopada 2014 r. sygn. akt. III SA/GI 878/14 publ. CBOSA).

Dotyczy to również zawodników i trenerów niezrzeszonych. Osoba taka nie jest bowiem w stanie spełnić warunku ubiegania się o stypendium określone w § 4 załącznika nr 1 do uchwały, to jest nie może we własnym imieniu złożyć wniosku o przyznanie stypendium. Z treści tego przepisu wynika bowiem, że wniosek o stypendium składa wyłącznie osoba uprawniona do reprezentowania klubu sportowego, w którym jest zrzeszony zawodnik lub trener (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt II SA/Lu 935/12).

Jednocześnie zauważyć należy, iż zawarte w § 16-18 przedmiotowego Regulaminu regulacje dotyczące wstrzymywania wypłaty stypendium wykraczają poza delegację określoną w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, zgodnie z którą organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa jedynie zasady i tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, nie stanowiąc o możliwości regulacji przez ten organ zasad i trybu wstrzymywania stypendiów sportowych.

Organ nadzoru zauważa również, że w przedmiotowym regulaminie brak jest szczegółowych zasad, na jakich będą przyznawane stypendia. Wbrew brzmieniu § 4 uchwały załącznik nr 1 do tego aktu zasad takich nie określa. Rada Miejska w Bytomiu w istocie pozbawiła przedmiotowy akt obligatoryjnego elementu uchwały, a mianowicie zasad przyznawania nagród, naruszając postanowienia art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie.

Organ nadzoru wskazuje, że według literalnego brzmienia art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, organ stanowiący określając każdy z elementów uchwały (zasady i tryb przyznawania i pozbawiania, a także rodzaje i wysokość) bierze pod uwagę dwa czynniki: znaczenie danego sportu, jak również osiągnięty wynik sportowy. Aby było wiadomo, że rada gminy wzięła pod uwagę oba czynniki ustanawiając zasady, tryb i wysokość stypendium, muszą one zostać odzwierciedlone w tekście uchwały. Wynika z tego, że rada gminy w uchwale powinna określić jaka wysokość stypendium przysługuje danej osobie, osiągającej określony w uchwale wynik sportowy w dziedzinie sportu, które zostały wymienione w § 2 uchwały. W uchwale Rady Miejskiej w Bytomiu brak uwzględnienia osiągniętego wyniku przy ustaleniu wysokości stypendium. Rada Miejska w Bytomiu w § 14 Regulaminu (...) określiła jedynie „widelkowo” górną i dolną granicę wysokości stypendium, pozostawiając Prezydentowi Miasta pełną swobodę w ocenie złożonych wniosków o przyznanie stypendiów. W uchwale nie określono w tym zakresie żadnych kryteriów, w szczególności nie powiązано wysokości stypendium z osiągniętym wynikiem sportowym.

Wątpliwości organu nadzoru budzi również regulacja § 15 Regulaminu stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały oraz treść § 19 pkt 1 Regulaminu (...). Rada Miejska bowiem postanowiła:

- 1) w § 15 ust. 1 Regulaminu, że zawodnik jest zobowiązany realizować w trakcie pobierania stypendium sportowego przedłożony do wniosku plan startów i przygotowań, a trener realizować założenia i plan szkolenia.
- 2) w § 15 ust. 2 Regulaminu, że zawodnik i trener jest zobowiązany do godnego reprezentowania Gminy Bytom.
- 3) w § 19 pkt 1 Regulaminu, że Prezydent Bytomia pozbawia zawodnika lub trenera stypendium sportowego z urzędu lub na wniosek macierzystego klubu sportowego w przypadku, gdy zawodnik zaprzestał realizacji planu startów i przygotowań, a trener założenia programu i plan szkolenia;

Sformułowanie dotyczące godnego reprezentowania Gminy Bytom jest w ocenie organu nadzoru nieostre i dopuszczające możliwość swobodnej interpretacji. Ponadto odnośnie do obowiązku realizowania w przypadku zawodnika planu startów i przygotowań, a w przypadku trenera obowiązku realizowania założeń i planu szkolenia, przepisy Regulaminu wskazują i dotyczą możliwości ich realizacji w przyszłości. Mając na uwadze treść art. 31 ust. 3 ustawy, Rada Miejska w Bytomiu powinna konkretnie i w sposób jasny ustalić kryteria, spełnienie których umożliwi przyznanie stypendium. Powinny być one obiektywne i możliwe do zweryfikowania przed podjęciem decyzji o przyznaniu stypendium sportowego.

Na marginesie organ nadzoru wskazuje, że realizując delegację ustawową w § 10 Regulaminu Rada Miejska wadliwie uregulowała tryb przyznawania stypendiów sportowych. Rada Miejska w § 10 Regulaminu postanowiła, iż decyzję o przyznaniu stypendium sportowego podejmuje Prezydent Bytomia, po zasięgnięciu opinii Rady Sportu na temat złożonych wniosków (ust. 1). A z kolei decyzja Prezydenta Bytomia w sprawie przyznania stypendium sportowego zapada w terminie do 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku i jest ostateczna (ust. 2).

W opinii organu nadzoru, powyższym przepisem Rada Miejska, poprzez pozbawienie strony prawa odwołania się od decyzji, naruszyła art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego, zawierającego fundamentalną zasadę postępowania administracyjnego – zasadę dwuinstancyjności. Biorąc bowiem pod uwagę regulację ustawową, jak również regulację samej uchwały uznać należy, iż przyznanie lub odmowa przyznania stypendium sportowego nosi cech rozstrzygnięcia indywidualnej sprawy administracyjnej w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Przedmiotem postępowania administracyjnego jest konkretna sprawa, w której organ administracji jest władny, a jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Tym samym czynność przyznania bądź odmowy przyznania stypendium sportowego winna zostać zakończona decyzją administracyjną.

Artykuł 1 pkt 1 k.p.a. wprost wskazuje, iż przepisy tej ustawy normują postępowania przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych. Zgodnie zaś z art. 104 k.p.a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji. Z powyższego wynika, iż jedyną właściwą formą zakończenia postępowania administracyjnego jest wydanie decyzji administracyjnej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt II SA/Lu 935/12, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 26 listopada 2014 r. sygn. akt. III SA/Gl 878/14).

Przez decyzję administracyjną bowiem „należy rozumieć jednostronne i władcze oświadczenie woli organu administracji publicznej w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, oparte na powszechnie obowiązujących przepisach prawa, skierowane do konkretnego zewnętrznego adresata, rozstrzygające sprawę indywidualną tegoż adresata, podjęte w trybie przewidzianym przez Kodeks postępowania administracyjnego oraz posiadające formę i strukturę ustaloną przez prawo procesowe” (Komentarz do art. 104, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, dr Robert Kędziora, 2014 C.H. Beck). Przyznanie bądź odmowa przyznania stypendium wypełnia zatem wszelkie cechy wymagane dla uznania tego aktu za decyzję administracyjną. Jest to jak najbardziej władcze i jednostronne oświadczenie organu administracji publicznej, w żadnym wypadku bowiem nie przejawia cech odpowiednich dla stosunku cywilnoprawnego, nie można zatem uznać tego aktu za umowę cywilnoprawną. Jest to oświadczenie organu administracji publicznej jakim jest Prezydent Miasta Bytomia. Skierowane jest do konkretnego zewnętrznego adresata, czyli osoby ubiegającej się o przyznanie stypendium, zaś podstawę prawną do wydania decyzji administracyjnej stanowi akt prawa miejscowego, jakim jest przedmiotowa uchwała – przepis powszechnie obowiązujący na terenie Gminy Bytom. Treść decyzji zaś nadaje bądź odmawia nadaniu konkretnych praw zindywidualizowanemu adresatowi w formie przyznania bądź odmowy przyznania stypendium.

W orzecznictwie sądowym przyjmuje się domniemanie załatwienia sprawy w drodze decyzji administracyjnej, jak bowiem podniósł Sąd w swym wyroku z dnia 31 sierpnia 1984 r. „w wypadku gdy uprawnienie strony nie powstaje bezpośrednio z mocy prawa, lecz w wyniku konkretyzacji normy prawnej, organ administracji państwowej - jeżeli nie jest przewidziana inna forma jego działań - obowiązany jest dokonać tej konkretyzacji w drodze decyzji administracyjnej” (por. wyrok NSA w wyr. z 31.8.1984 r. sygn. akt SA/WR 430/84, OSPiKA 1986, Nr 9, poz. 176). Podobne stanowisko zajęła również doktryna twierdząc, iż „jeżeli zatem istnieje wątpliwość co do formy załatwienia sprawy administracyjnej, należy przyjąć, że powinna być załatwiona w drodze decyzji administracyjnej, jednakże koniecznym warunkiem przyjęcia takiego domniemania jest ustalenie, że istnieje sprawa administracyjna i organ administracji publicznej jest właściwy do jej załatwienia” (A. Wróbel, w: *Jaśkowska, Wróbel*, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, 2000r, s. 569).

Należy zatem, idąc za orzecznictwem sądów administracyjnych uznać, że skoro „postępowanie prowadzone jest przed organem administracji publicznej w należącej do właściwości tego organu sprawie indywidualnej, która powinna być rozstrzygana w drodze decyzji administracyjnej, to pozbawienie strony prawa odwołania od decyzji byłoby złamaniem fundamentalnej zasady, na jakiej opiera się postępowanie administracyjne, to jest zasady jego dwuinstancyjności.” (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 1 września 2011 r. sygn. akt II SA/Lu 579/11).

W konsekwencji za sprzeczny z prawem należy również uznać § 11 Regulaminu, jako że z art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie nie wynika upoważnienie dla Rady Miejskiej do wprowadzania umów cywilnoprawnych jako formy przyznania stypendium sportowego.

Jednocześnie organ nadzoru wskazuje, że regulacje zawarte w:

- § 7 Regulaminu w brzmieniu: *„Złożone wnioski są sprawdzane pod względem formalnym przez Wydział Kultury i Sportu”*,

- § 8 Regulaminu w brzmieniu *„W razie stwierdzenia braków formalnych we wniosku o przyznanie stypendium, Wydział Kultury i Sportu informuje pisemnie wnioskodawcę o konieczności ich uzupełnienia w terminie 7 dni”*,

- § 9 Regulaminu *„Wydział Kultury i Sportu przekazuje złożone wnioski Radzie Sportu w Bytomiu celem ich zaopiniowania.*

naruszają bowiem art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, poprzez wkroczenie w kompetencje Prezydenta, który z mocy ustawy jest kierownikiem Urzędu i odpowiada za organizację jego pracy.

Wobec powyższego bezspornym jest zatem, w opinii organu nadzoru, iż Rada Miejska w Bytomiu naruszyła art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Działanie takie musi być zatem uznane za istotne naruszenie prawa, co zgodnie z treścią przepisów art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi przesłankę do stwierdzenia nieważności ww. uchwały w całości.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia. Stwierdzenie nieważności Zarządzenia wstrzymuje jego wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz

Otrzymują:

- Rada Miejska w Bytomiu